

ATEMPORAL

1

T'esperaré al capvespre, amb la llar encesa,

un garbell de llums per a les hores melangioses

i el rebost farcit d'il·lusions en conserva,

amb els ulls closos, ajaçat a una màfega de roses.

T'esperaré despert més enllà de la matinada,

taral·lejant la nostra tonada amb acords d'alegria,

llambregant de reüll la teua cobejada arribada,

l'únic fàrmac miraculós que m'aquietaria.

Amb la respiració entretallada vaig recordant-te l'adreça,

per si després de tant de temps de les dades te n'oblides,

per si enmig d'aquell paisatge de tanta adustesa,

t'arriben a través del vent clares i guarnides.

T'esperaré arraulit de fred a la primera claror del dia,

i mentre el sol emblanqueix l'horitzó i evapora la gebrada,

tractaré de traure'm les llaganyes de la desídia,

per si et presentes de cop a la nostra morada.

T'esperaré quan miraré el sol i estarà més alt,

obsedit per la seua dolça abraçada,

que em recorda de la teua pell el seu esmalt

que em protegia suaument fins la matinada.

Amb un garbuix de pedres redones i rames tendres

t'he anat preparant per al retorn el camí,

per si no recordaves que te'n recordes

de la sendera estreta del nostre destí.

T'esperaré demà a la bardissa on hi ha el roldor,

recuperat de l'atzagaiada que em va estabornir,

disposat a xarrupar la metzina del dolor,

que el teu amarg adéu va ensalvatgir.

T'esperaré dòcil despús demà i un altre dia més,

i deixaré les claus rovellades al relleix de l'entrada,

per si la meua presència no es besllumés,

a través de la porta del meu cor tan lacerada.

Amb rituals de pregàries brogents,

imploro als déus la teua presència,

i tornar a sentir l'abrusament

que es va esvair amb la teua absència.

T'esperaré l'any que ve i d'aquí cinc anys,

per Sant Antoni Abat i Dijous Gras,

el Dimecres de cendra i durant tota la Quaresma,

per Falles i Diumenge de Rams,

el dia de Sant Jordi i la nit de Sant Joan,

per la Mare de Déu del Carme i també la d'Agost,

durant la Diada i per la Castanyada,

per la Puríssima i la Nit de Nadal,

amb el tres tombs i la coca de llardons,

amb la botifarra d'ou i les truites ,

al bellmig de les rues,

amb els ninots i amb els calçots,

amb les mones i amb les roses,

al mig de les revoltes i de les fogueres,

a les processons marineres,

a les festes majors d'estiu,

als aplecs i a les romeries,

a la Missa del Gall.

T'esperaré silent, humil i generós,

fidel, entusiasta, divertit,

també una miqueta amorós,

rialler, xerraire i decidit.

Tu volies un amor infinit, sideral.

Jo només et puc oferir un amor atemporal.

Més enllà de l'eternitat,

si tu vols i m'ho demanes,

també et puc continuar esperant.